

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een OVS-geschil.

Betreft

Botsingsituaties 2 en 6 van de OVS

Partijen

Partij A; verzekeraar van de bestuurder van een personenauto, WA + Casco verzekerd

en

Partij B; verzekeraar van de bestuurder van een personenauto, WA + Casco verzekerd

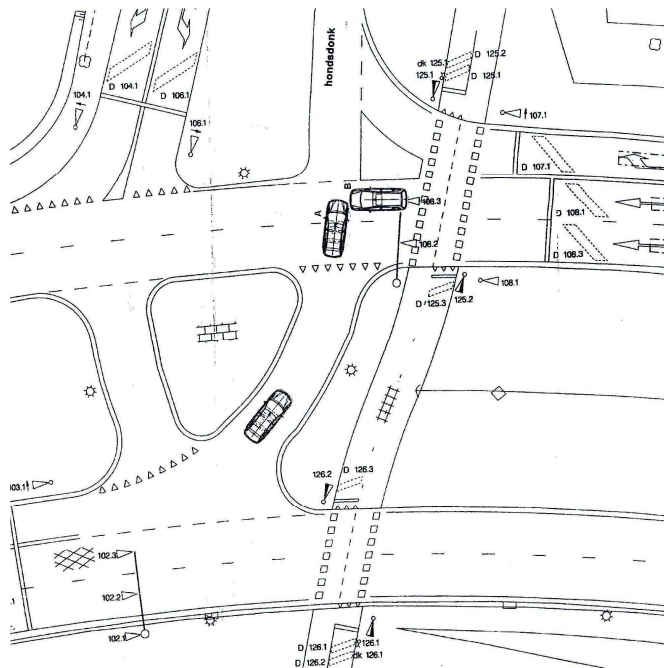
Partijen hebben zich ter verkrijging van een uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

Op 21 maart 2007 heeft een botsing tussen beide motorrijtuigen plaatsgevonden.

De bestuurder van Partij A sloeg op een kruispunt linksaf en kwam in botsing met de bestuurder van Partij B, die vanuit tegenovergestelde richting zijn weg rechtdoor over het kruispunt vervolgde.

Het kruispunt is voorzien van verkeerslichten.

Noot: gedeelte van tekening van de verkeersregelininstallatie, afkomstig van de Gemeente Breda, waarop de personenauto's zijn ingetekend.

Stellingname van partijen inzake de toepasselijkheid van de OVS

Partij A is van mening dat botsingssituatie 2 van toepassing is. De bestuurder van Partij A is het kruispunt opgereden op het moment dat het verkeerslicht voor zijn richting groen licht uitstraalde. Daardoor heeft de bestuurder van Partij A voorrang ten opzichte van de bestuurder van Partij B.

Partij B is van mening dat botsingssituatie 6 van toepassing is. Partijen leggen tegenstrijdige verklaringen af omtrent de werking van de verkeerslichtinstallatie, waardoor niet vastgesteld kan worden wie het rode verkeerslicht heeft genegeerd. Volgens de toelichting is dan botsingssituatie 6 van toepassing.

Overwegingen van de commissie

Voor toepassing van botsingsituatie 2 is het noodzakelijk dat wordt vastgesteld wie van beide bestuurders voorrangsplichtig is. Daarvoor dient te worden vastgesteld of de verkeerslichten op het moment van het oprijden van het kruispunt in werking waren.

Werkten de verkeerslichten correct, dan wordt de voorrangsplicht op het kruispunt door die verkeerslichten geregeld zijn. Volgens de afstelling van de verkeerslichtinstallatie zou bij groen licht voor de bestuurder van partij A het licht voor de bestuurder van partij B op rood gestaan hebben. In die situatie is de bestuurder van partij B voorrangsplichtig ten opzichte van de bestuurder van partij A. Waren de verkeerslichten buiten werking, dan wordt de voorrangsplicht op dat kruispunt geregeld door de verkeerstekens en de verkeersregels. De bestuurder van partij A zou dan als links afslaande partij voorrangsplichtig zijn ten opzichte van de rechtdoorgaande bestuurder van partij B.

De bestuurder van partij A verklaart, dat op het moment van het oprijden van het kruispunt het verkeerslicht groen licht uitstraalde.

Een achter de bestuurder van partij A rijdende motorrijder verklaart, dat bij de nadering van het kruispunt de verkeerslichten geel knipperden en dat de verkeerslichten kort voor het oprijden van het kruispunt op groen sprongen.

De bestuurder van partij B verklaart dat de verkeerslichten op het moment van het oprijden van het kruispunt geel knipperden.

Een minderjarige dochter van de bestuurder van partij B bevestigt de verklaring van de bestuurder.

Uit de rapportage van een door partij B ingeschakelde verkeersdeskundige blijkt:

1. dat na een situatie van geel knipperen (wat aangeeft dat de verkeerslichtinstallatie buiten werking is) alle verkeerslichten eerst op rood gaan om daarna hun normale werking weer te hervatten;
2. dat de voor betrokkenen bestemde verkeerslichten niet gelijktijdig groen/geel of groen/groen geweest kunnen zijn.

De commissie is van oordeel dat de voorrangsverplichting ten tijde van de aanrijding niet kan worden vastgesteld. De verklaringen van beide bestuurders stemmen niet overeen en de motorrijder verklaart niets over de (technisch noodzakelijke) rood licht fase. Hierdoor kan niet worden vastgesteld dat de verkeerslichtinstallatie correct werkte op het moment dat beide bestuurders het kruispunt opreden.

Nu de voorrangsplicht niet kan worden vastgesteld, is botsingsituatie 2 niet van toepassing. De botsing valt daardoor niet onder de botsingsituaties 1 tot en met 5, zodat botsingsituatie 6 van toepassing is.

Bindend advies

De commissie is van oordeel dat deze schade valt onder OVS 6.

Aldus beslist op 7 april 2008 door mr. P.O.G. van den Berg, mr. P.E.F.M. de Bont, J. van den Heuvel, mevr. mr. A. Manso Cabrerós en mr. L.G. Stiekema, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van drs. J.A. Schaffers, secretaris.

mr. P.E.F.M. de Bont
vicevoorzitter

drs. J.A. Schaffers
secretaris